

นายสุเมธ ทัศนียม

วันเข้างาน 2 สิงหาคม 2525

1 ก.พ.53 - 9 มี.ค.53 หัวหน้าส่วนประมวลบัญชีภาคใต้ ฝ่ายประมวลบัญชี สำนักบัญชีและการเงิน

10 มี.ค.53 - 4 ต.ค.55 หัวหน้าส่วนบัญชีการเงิน ฝ่ายประมวลบัญชี สำนักบัญชีและการเงิน

5 ต.ค.55 - 30 ก.ย.56 หัวหน้าส่วนวิเคราะห์บัญชี รักษาการในตำแหน่งหัวหน้าฝ่าย ฝ่ายวิเคราะห์บัญชี สำนักบัญชีและการเงิน

1 ต.ค.56 - ปัจจุบัน หัวหน้าฝ่ายบัญชี สำนักบัญชีและการเงิน

21 มีนาคม 2560

ผมเข้ามาทำงาน อ.อ.ป. ตั้งแต่ ปีพ.ศ. 2525 โดยเริ่มจากการเป็นพนักงานทดลองงานก่อน ตอนนั้นทำได้ประมาณ 6 เดือนก็ได้รับการบรรจุในวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2526 ที่มาทำงานที่นี่ได้เพราะตอนนั้นมีเพื่อนของเพื่อนแนะนำมาว่าที่ อ.อ.ป. ยังขาดพนักงานบัญชีอยู่ ผมก็เลยมาสมัครแล้วก็บรรจุที่สำนักงานกลาง มาตลอดจนถึงวันนี้

ตอนที่ผมเข้ามาทำงานที่ อ.อ.ป. ใหม่ ๆ ก็มีแต่คนแสดงความเป็นห่วงว่า อ.อ.ป. จะไปรอดหรือไม่ ผมได้ยินคำถามนี้มาตลอดตั้งแต่เริ่มทำงานที่นี่ จนถึงทุกวันนี้ก็ยังได้ยินอยู่แต่สุดท้าย อ.อ.ป. ก็อยู่รอดมาได้จนปัจจุบัน ผมคิดว่าสิ่งหนึ่งที่ทำให้ อ.อ.ป. มีวันนี้ได้ อาจเป็นเพราะคน อ.อ.ป. อยู่กันอย่างครบครัน มีความเห็นอกเห็นใจ ถ้อยทีถ้อยอาศัยกัน ที่สำคัญรู้จักประหยัชมัธยัสถ์เลยทำให้ อ.อ.ป. ผ่านอุปสรรคและวิกฤติต่างๆ มาได้ตลอด

สมัยที่ อ.อ.ป. เคยมีการจ่ายโบนัสนั้น มีการแบ่งโบนัสออกเป็นประเภท ก และประเภท ข ซึ่งประเภท ก นั้นหมายถึงคนที่บรรจุแล้ว ส่วนผมเองอยู่ในประเภท ข คือผู้ปฏิบัติงานที่ยังไม่ได้บรรจุ หรือทำงานมาไม่ถึงปี หรือสัญญาจ้าง เป็นต้น ซึ่งทุกคนใน อ.อ.ป. ก็ได้โบนัสกันหมดจะมากจะน้อยก็ตามสัดส่วนกันไป

หากจะพูดถึงช่วงเวลาวิกฤติของ อ.อ.ป. ที่ผมเคยเจอมา ถ้าเป็นวิกฤติเรื่องการเงินอาจแบ่งได้เป็น 2 ช่วง ช่วงแรกน่าเป็นช่วงที่ อ.อ.ป. ไม่มีการปรับขึ้นเงินเดือนเลยเป็นเวลา 3 เกือบ 4 ปี และช่วงที่สองคือช่วงที่แบ่งจ่ายเงินเดือนแค่ 70 % ก่อน โดยแบ่งจ่ายแล้วส่วนที่เหลือจะตกเบิกให้ทีหลัง ซึ่งเป็นการชะลอการจ่ายเงินนั่นเอง สภาพตอนนั้นถือว่าเป็นวิกฤติของหลายๆคนเช่นกัน ยกตัวอย่าง บางคนมีหนี้สินหลายอย่าง พอ อ.อ.ป. แบ่งจ่าย เงินเดือน 70% ก่อน ซึ่งพอมาหักหนี้สินของแต่ละคน ก็แทบไม่พอใช้กันเลยทีเดียว โดยสาเหตุที่ อ.อ.ป. ขาดสภาพคล่องตอนนั้น ผมเข้าใจว่าอาจมาจากหลายๆ ปัจจัย แต่ที่พอทราบได้ส่วนหนึ่งมาจากการที่ อ.อ.ป. เปลี่ยนไปสู่ระบบกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ จากที่เมื่อก่อนเราจะจ่ายเงินก็ต่อเมื่อมีการเกษียณอายุแล้ว แต่พอมาปรับเข้าสู่ระบบกองทุนสำรองเลี้ยงชีพก็เกิดการขาดสภาพคล่องทางการเงินของ อ.อ.ป. ขึ้น ยกตัวอย่างเช่น คนที่เข้ามาทำงาน อ.อ.ป. ก่อนที่ อ.อ.ป. จะเข้าสู่ระบบกองทุนสำรองเลี้ยงชีพนั้น ก็ต้องคำนวณตั้งแต่วันที่ได้รับการบรรจุจนถึงวันที่เข้ากองทุนฯ โดยคำนวณเป็นรายบุคคลว่าแต่ละคนจะต้องได้เท่าไรจากฐานเงินเดือนและระยะเวลาการทำงาน พนักงาน อ.อ.ป. เข้ากองทุนฯ ทั้งองค์การสองพันกว่าคน ซึ่งจำนวนสองพันกว่าคนนั้นก็คิดเป็นเงินหลายร้อยล้าน ประมาณห้าถึงหกร้อยล้านเห็นจะได้ที่เราจะต้องนำเงินเข้ากองทุนฯ พอ อ.อ.ป. เอาเงินเข้ากองทุนฯ ก็ทำให้การเงินชะงักขาดสภาพคล่องไปเลย ซึ่งตอนนั้นถึงขนาด

ต้องแบ่งเข้ากองทุนฯ ออกเป็นสองรุ่น โดยแบ่งเป็นรุ่นแรกและรุ่นสอง จากวิกฤติครั้งนั้น อ.อ.ป. ก็อาศัยความเป็นครอบครัว ถ้อยทีถ้อยอาศัยกันเราถึงผ่านเหตุการณ์นั้นมาได้ ซึ่งผมก็หวังว่าในอนาคตจะไม่เกิดเหตุการณ์เช่นนี้อีกไม่ว่าจะด้วยเหตุผลใดก็ตามที่ทำให้ อ.อ.ป. ขาดสภาพคล่องทางการเงิน เพราะเป็นห่วงน้องๆ อยากให้มีขวัญกำลังใจ ไม่อยากให้เรื่องเงินมาเป็นปัญหาที่มาบั่นทอนกำลังใจในการทำงาน

สำหรับเรื่องความขัดแย้งในการทำงานนั้น ผมยอมรับว่าเป็นสิ่งที่ประสบพบเจอกันได้ทุกคน ซึ่งผมขอแบ่งความขัดแย้งจากประสบการณ์การทำงานของตนเองออกเป็น 2 ประเด็นคือ ความขัดแย้งทางอารมณ์และความขัดแย้งทางความคิด อย่างแรกนั้น คือความขัดแย้งทางความคิดในแนวทางปฏิบัติ เพราะต่างคนต่างมีความคิดเห็นว่าจะจะเป็นแบบนี้แบบนั้น เราต้องมาช่วยกันคิดว่าสุดท้ายแล้วมันควรจะเป็นอย่างไร เพื่อให้ถูกต้องตามระเบียบและมาตรฐานต่างๆ ความขัดแย้งอย่างที่สองคือความขัดแย้งทางอารมณ์นั้นเราจะต้องดูสาเหตุของแต่ละเรื่อง ต้องมาวิเคราะห์ว่าสาเหตุเกิดจากอะไร บางที่เกิดจากการกระทบกระทั่งกันทางคำพูด ทำให้บานปลายกลายเป็นความขัดแย้งที่กระทบกับงาน ตรงนี้ผมถือว่าเป็นหน้าที่เราที่จะต้องมาไกล่เกลี่ยให้เข้าใจกัน เพื่อจะได้ไม่ติดใจถือโทษกันอีก จะได้ทำงานร่วมกันต่อไปได้

เรื่องความประทับใจต่อ อ.อ.ป. ผมรู้สึกดีใจที่ได้ทำงานที่ อ.อ.ป. ได้เห็นถึงวิสัยทัศน์ของท่าน ดร. อำนวย (ศาสตราจารย์ ดร.อำนวย คอวนิช) ที่วางแนวทางการปลูกสวนป่าไว้ จน อ.อ.ป. ได้ใช้ประโยชน์ถึงทุกวันนี้ โดยเฉพาะตอนเหตุการณ์เมื่อปี พ.ศ. 2532 ที่มีการยกเลิกสัมปทานป่าไม้ ทำให้รายได้หลักของ อ.อ.ป. หายไป แต่จากวิสัยทัศน์ของท่านดร.อำนวย ทำให้ อ.อ.ป. ยังพอมีรายได้จากสวนป่ามาช่วยประคององค์กรไว้ ส่วนรายได้จากการพัฒนาสินทรัพย์เรื่องที่ดินนั้น ส่วนใหญ่ที่ดินของ อ.อ.ป. ได้ให้เช่าเพื่อทำนา ซึ่งถือเป็นการช่วยเหลือเกษตรกรให้มีที่ดินทำกินมากกว่าจะมามุ่งหากำไรเกินควรนั่นเอง

และความภูมิใจในการทำงานอย่างหนึ่งของผมคือ ตอนนี้องานสำนักบัญชี ได้มีการจัดทำคู่มือทางบัญชีเพื่อเผยแพร่ให้ทราบถึงแนวทางปฏิบัติทางด้านบัญชี ซึ่งเนื้อหาอันจะมีการอธิบายถึงระเบียบต่างๆ และขั้นตอนการบันทึกบัญชี โดยทางสำนักบัญชี ใช้เวลาในการรวบรวมข้อมูลอยู่เกือบปี รวมไปถึงการปรับปรุงและแก้ไขส่วนต่างๆ ให้ทันสมัยและเป็นปัจจุบัน ซึ่งตอนนี้ได้เผยแพร่ในเว็บไซต์ของ อ.อ.ป. เป็นที่เรียบร้อยแล้ว สามารถเข้าไปศึกษากันได้ เพื่อที่ผู้ปฏิบัติงานทุกคนจะได้รู้จักวิธีการบันทึกบัญชีว่าต้องทำอะไร และถ้าหากใครไม่มีเวลาเข้าไปอ่าน หรือหากอ่านแล้วแต่ไม่เข้าใจตรงไหนก็สามารถโทรมาสอบถามได้เสมอ ผมมีความยินดีที่จะอธิบายให้ฟัง เพื่อการนำไปใช้อย่างถูกต้อง และสามารถถ่ายทอดสู่เพื่อนร่วมงานท่านอื่นต่อไป

สิ่งที่อยากฝากถึงพี่น้องชาว อ.อ.ป. และน้องใหม่ที่จะเข้ามาในอนาคต ว่าเวลาเราได้รับผิดชอบให้ทำงานอะไร ควรทำความเข้าใจและศึกษาเรื่องนั้นให้ถ่องแท้เสียก่อน ที่สำคัญเมื่อเราได้รับการถ่ายทอดงานหรือสอนงานก็พยายามจำวิธีการ ซึ่งตรงนี้เป็นเรื่องสำคัญ ยกตัวอย่างเช่น บางคนพอใครสอนอะไรให้แล้วเวลาผ่านไปก็ลืมหมด ไม่ขยันทบทวนความรู้ ซึ่งถ้าจะไปบอกไปสอนในสิ่งที่เจ้าตัวเค้าไม่สนใจอยากรู้ เค้าก็ไม่รับอยู่ดี ก็เสียเวลาเปล่า เพราะว่าถ้าเค้าไม่ตั้งใจที่จะเรียนรู้แต่แรกแล้ว ก็ไม่มีประโยชน์ ฉะนั้นจึงอยากฝากไว้ว่าให้มีความใฝ่รู้มากๆ พยายามเรียนรู้งานให้เป็นหลายๆอย่าง

โดยนิสสัยส่วนตัวผมแล้ว เป็นคนที่ทำงานก็จะตั้งใจทำ ถ้ามอบหมายให้ใครทำแล้วเค้าไม่ใส่ใจ หรือบอกปัดงาน ผมก็จะไม่ใส่ใจเอามาเป็นอารมณ์ แต่จะเอามาทำเอง ยึดหลักว่าไม่เป็นไร ไม่อยากทำเราทำเอง จนบางครั้งผู้ใหญ่ก็ยังบอกว่าทำไมผมไม่ให้เค้าๆ ช่วยทำบ้าง ผมก็บอกว่าไม่เป็นไร ทำเองสบายใจดี อะไรไหวก็ทำไปก่อน เข้าใจว่าบางทีงานเค้าเยอะอาจทำไม่ไหว ก็ช่วยๆ กันทำไป อะไรทำได้ทำไปก่อน งานจะได้เสร็จไป ไม่มาค้างอยู่ที่เรา จะได้ไม่ทำให้คนอื่นเค้าเดือดร้อนกัน

ส่วนเรื่องการทำงานในทุกวันนี้เป็นห่วงผู้ปฏิบัติงานทางด้านบัญชีที่ประจำอยู่ตาม อ.อ.ป. ภาคต่างๆ ที่ต้องมีการส่งงบตามกำหนดเวลานั้นๆ เป็นห่วงในเรื่องอัตรากำลังอาจไม่เพียงพอต่อการทำงานภายในระยะเวลาที่จำกัดและทันต่อความต้องการ เพราะการทำงานเกี่ยวกับตัวเลขนั้นต้องอาศัยความรอบคอบและทันต่อเวลา ซึ่งถ้าหากได้อัตรากำลังเพิ่มมาช่วยงานตรงนี้จะดีมาก

สุดท้ายอยากให้คนรุ่นใหม่ฝึกในเรื่องการตัดสินใจ ให้กล้าตัดสินใจ ลองฝึกวิเคราะห์และคิดงานออกมาบ้าง ฝึกวางแผนและตัดสินใจ ให้ตัดสินใจให้เป็น รวมไปถึงการเรียนรู้งานหลายๆ ด้านให้ครอบคลุมมากที่สุด ฝึกฝนและหมั่นพัฒนาตนเองอยู่เสมอ เพื่อจะได้เป็นคนที่เก่งรอบด้านและนำความรู้ที่ช่วยกันพัฒนา อ.อ.ป. ต่อไป